

Tórshavn-
ar komm-
una vil
átaka sær
at flyta bil-
vrak
ókeypís

Tað er eingin loyna, at tað nógva staðni í Havnini standa bilvrak ella bilar, sum av eini ella aðrari orsök ikki verða brúktir longur. Hetta er ikki til prýðis fyri umhvørvið og hetta fyllur eisini upp.

Nú hevur Tórshavnar kommuna so í kvittanum at koma hesum óskili til livs. Aðlanin er í næstum at skipa fyri einum uppruðingardegi, har fólk kanska einaferð um mánaðin gera teknisku deild hjá kommununi varuga við, at har og har stendur ein bilur, sum tey kundu hugsað sær varð koyrdur burtur. Tá vil Tórshavnar kommuna taka stig til at flyta og forkoma bilvrakinum.

Simin Hansen, settur býarverkfrøðingur sigur í samrøðu við Sosialin, at ætlanin er at koyra bilarnar í gamla grótbrotið í Marknagili, soleiðis, at hetta eisini skjótari kann verða fyllt upp og síðani javnað út við mold.

— Vit mugu eisini gera ein enda á øllum hesum bilvrakunum, leggur hann aftrat.

Fólk sníkja seg um náttina at koyra burturkast í grótbrotið í Marknagili

— er annars bert ætlað til gamalt jarn og bilvrak

Hóast fólk nærum hvønn dag í vikuni hava møguleika at flyta rusk og ymiskt burturkast út á ruskstöðina í Havnardali, har hetta verður brennt, so eru tað tó borgarar í Havn, sum á náttartið ella um vikuskiftið sníkja seg niðan í Marknagil, har tey tæma bilar fullar av ruski og burturkasti í gamla grótbrotið.

Vit hava vent okkum til Simin Hansen á teknisku deild hjá Tórshavnar kommunu og spurt hann, um teir vita av, at fólk brúkar grótbrotið til ruskpláss.

Veit einki um tað

Simin Hansen sigur seg einki vita um hetta, og heldur hann tað vera løgið, ti vit hava jú eina rusk-

stöð í Havnardali. Hann visir á, at ætlanin við hesum gamla grótbrotinum við Oyggjarvegin er, at tað skal fyllast upp við jarni, bilvrakum og tilikum tilfari og síðani javnað út við mold. Seinni tá alt er hampuliga væl fyllt upp, skal gras sáast í moldina, soleiðis, at lendið kemur at líkjast hinum umhvørvinum.

Jarn úr Álakeri

Simin Hansen visir á, at nógv av tí jarninum, sum hevur ligið í Álakersvik er koyrt niðan í grótbrotið, og skal helst alt tað jarnburturkastið, sum í dag liggur eftir í Álakeri flytast niðan í grótbrotið fyrr ella seinni.

— Men eru fólk so

Soleiðis sær út í grótbrotinum í Marknagili. Ikki bert bilvrak men eisini vanligt burturkast rekst har

skjótisleys, at tey brúka grótbrotið til ruskpláss eisini, so er einki annað at gera enn at seta eitt forboðskilti ella ein bumm fyri við grótbrotið sigur Simin Hansen at enda við Sosialin.

Vegskelti á Argjum:

Hava forbronglað okkara ø

Ein lesari hevur vent sær til blaðið vð einum fyrispurningi um, hvussu tað ber til, at argjamenn hava loyvt sær at »broyta«¹ føroyska skriftmálið. Talan er um nøkur gøtuskelti í nýggja íbúðarøkinum á Argjum. Gøtunevni Garðsgøta og Støðlagøta hava ikki tey vanligu orðini, sum vit kenna tey. Harafturimóti eru tey broytt til at líkjast onkrum heit fremmandum ferðslutekni ella nóta sigur lesarin.

Vit hava vent okkum til Argja kommunu, haðani vit frætta, at skeltini upprunaliga eru keypt gjøgnum fyriteku í Havn, sum hevur bílagt tey í Danmark.

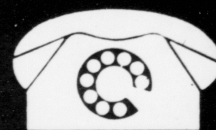
Einasta frágreiðingin, sum kann gevast um hetta løgna bókstav, er, at her hava so danir ikki kent ella skilt okkara ø.

Kommunan hevur ikki hildið tað vera neyðugt at »dropa«² skeltini av teirri orsök.

Støðlagøta

Tit ringja
— vit skriva

Ringið telefon

11820

ella 14720

Eingin lóg sum sigur at miðlinjur skulu vera á vegunum

Ein lesari hevur ringt til blaðið og spurt, hvussu tað ber til, at tað enn ongar miðlinjur eru málaðar á veginar kring landið. Hann heldur fyri, at tað er løgið, at landsverkfrøðingurin skal biða við at mála hesar so týðningarmiklu strikurnar til tað líður móti ólavsoke — bert fyri at prýða um tá og visa fremmandum, at her er alt, sum tað skal vera.

Hann leggur aftrat, at tað kann vera ógvuliga vandamikið at koyra í m. a. mjørka, um ongan linjur eru mitt á veginum. Tað er ikki altíð, at tú kanst halda teg til prestarnar framvið vegjagaran, og tí eru miðlinjurnar livsneyðugar fyri ferðsluna. Hann spyr, um ikki tað er lóg fyri, at linjurnar skulu verða málaðar á vegin árið runt — ella í hvussu so er tá eingin kavi er og tað er turt?

Vit hava vent okkum til landsverkfrøðingaskrivstovuna. Har verður svarað, at teir fara at mála miðlinjurnar á veginar skjótt. Hetta hevur higartil ikki borið til, ti veðrið hevur ikki verið til vildar umframt tað, at bilarnir hava havt pikadekk til 1. mai. Pikarnir heilt oyðileggja miðlinjurnar.

Tað er eingin lóg, sum sigur, at miðlinjur skulu verða á veginum alt árið. Harafturimóti er ein kunngerð um týðningin av at hava hesar miðlinjur fyri ferðsluna.

Annars frætta vit, at tað eru tvey hold, sum mála miðlinjurnar á veginar. Hesi fara helst at byrja í Streymoynni og Eysturoynni, har tann mesta ferðslan jú er. Aðlanin hevur annars verið at mála miðlinjur á veginar tvær reisir um árið, men hetta hevur enn ongantið borið til — orsakað av vána veðurlikindum.

